

Møte torsdag den 13. desember kl. 20.55

President: Geir - Ketil Hansen

Dagsorden (nr. 8):

1. Innstilling fra justiskomiteen om lov om endringer i aksjelovgivningen m.m. (Innst. O. nr. 16 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 7 (2001-2002))
2. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om lov om endringer i markedsføringsloven (Innst. O. nr. 17 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 14 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 91 (2000-2001))
3. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om tilbaketrekking av Ot.prp. nr. 15 (2001-2002) om lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (Innst. O. nr. 13 (2001-2002), jf. Ot.meld. nr. 3 (2001-2002))
4. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om lov om endringer i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill mv. (Innst. O. nr. 18 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 2 (2001-2002))
5. Referat

Sak nr. 1

Innstilling fra justiskomiteen om lov om endringer i aksjelovgivningen m.m. (Innst. O. nr. 16 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 7 (2001-2002))

Presidenten: Etter ønske fra justiskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 40 minutter, og at taletiden blir fordelt med fem minutter på hver gruppe.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke blir gitt høve til replikker etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Dette anses vedtatt.

Carsten Dybevig (H) (ordfører for saken): De forslagene vi skal behandle i dag, er nærmest et lite oppsamlingsheat av mindre endringer i flere lover som vedrører næringslivet.

Det foreslås endringer i reglene for åpningsbalanse ved stiftelse av selskaper og ved omdanning fra aksjeselskap til allmennaksjeselskap. Endringen innebærer en forenkling for næringslivet i forhold til de bestemmelsene som har vært gjeldende så langt – samtidig som den nye bestemmelsen fanger opp en praksis som allerede har vært fulgt en tid.

Endringen av egenkapitalkravet ved kapitalnedsettelse er en presisering av lovbestemmelsen, slik at det ikke skal oppstå misforståelser.

Disse endringene burde være uproblematisk for alle.

Også endringen i kravet til revisjon av mellombalansen ved fusjon innebærer en forenkling for næringslivet.

Fra krav om full revisjon går vi nå over til å kreve begrenset revisjon. Kravene til dokumentasjon ved slike fusjoner er uansett omfattende – og det bør de selvsagt være, slik at alle får den informasjonen som de har krav på. Den endringen som her er foreslått, vil ikke innebære noen endring i kravene til informasjon, kun en noe enklere og mer effektiv kontroll av det som fremlegges.

Forslaget om en hjemmel i forsikringsavtaleloven for å kunne fastsette forskrifter om taksering ved skadeoppgjør i forsikring har sitt utgangspunkt i Stortinget. I 1996 bad et flertall her i salen om å få vurdert en uavhengig klagenemnd. Regjeringen har konkludert med ikke å anbefale en slik nemnd, men altså i stedet åpne for forskrifter. Dette slutter komiteen seg til, i likhet med høringsinstansene.

Den siste endringen som nå foreslås, innebærer en tilpasning til EØS-regelverket. Her finner komiteen grunn til å understreke behovet for at norsk lovverk raskt tilpasses EØS-regelverket når det avdekkes uoverensstemmelser. Dette er et selvstendig poeng, som ikke minst vedrører norsk næringslivs betingelser og muligheter til å kunne forholde seg til et klart og forutsigbart regelverk. Selvsagt skal normal saksbehandling følges, og vi skal ta oss tid til å kvalitetssikre det vi gjør. Men med den forutsetningen i bunnen er det viktig at vi sørger for å holde tempoet oppe og unngår unødvendige forsinkelser og utsettelse.

Statsråd Odd Einar Dørum: Jeg er tilfreds med at en enstemmig komite har sluttet seg til samtlige av forslagene i proposisjonen. Endringene er i stor grad av teknisk art og kan ikke anses som kontroversielle. Det har også høringen av forslagene vist.

Endringene av aksjeloven og allmennaksjeloven innebærer at det vil bli enklere å gjennomføre stiftelse, fusjon, fisjon og omdanning fra aksjeselskap til allmennaksjeselskap. Et par av forslagene gjelder også rettsavklaringer som har vært etterlyst. Alle disse endringene må ses som positive for næringslivet.

Endringen av allmennaksjeloven § 14-10 gjør at loven bringes i samsvar med EUs sjette selskapsdirektiv. Endringen får nok ikke så stor praktisk betydning, siden bestemmelsene regulerer situasjoner som sjelden oppstår. At norsk regelverk tilfredsstillende våre forpliktelser etter EØS-avtalen, er imidlertid i seg selv viktig.

Jeg er glad for at komiteen slutter seg til forslaget i proposisjonen som gjelder taksering av tingskader i forsikring. Vi er vel alle enige om viktigheten av at forbrukerne får et korrekt forsikringsoppgjør, og at det ikke skal være for kostbart eller byrdefullt på andre måter å få overprøvd forsikringssselskapets taksering av en skade. Komiteen er enig i departementets konklusjon om at det ikke er hensiktsmessig å opprette en egen klagenemnd for taksering av tingskader. Blant annet fordi det vil være vanskelig – eller kanskje til og med umulig – å basere seg på skriftlig saksbehandling når man skal taksere en tingskade, mener jeg at dette er en riktig vurdering. Jeg viser her til at også Forbrukerrådet gav uttrykk for dette under høringen.

Jeg er opptatt av forbrukernes stilling i forbindelse med forsikringsoppgjør, og mener at det kan være grunn til å styrke forbrukervernet i forhold til selskapene på dette området. Det beste vil etter mitt syn være om forsikringsnæringen i samarbeid med forbrukermyndighetene på frivillig grunnlag kan finne fram til løsninger som ivaretar hensynet til forbrukerne på en rimelig måte. Ved at det nå vedtas en forskriftshjemmel i forsikringsavtaleloven, gis vi imidlertid mulighet til å innføre tvingende regler om takseringsspørsmål dersom forsikringsnæringen ikke selv tar et ansvar for dette. Jeg vil følge utviklingen og vil sørge for å gjøre bruk av forskriftshjemmelen i samsvar med intensjonene hvis det er påkrevd.

Harald Espelund (FrP): Odelstingsproposisjonen og innstillingen gjelder endringer i aksjelovgivningen m.m., og justisministeren sa – korrekt – at dette var noe komiteen var enig i. Fremskrittspartiets del av komiteen hadde sine merknader, og det er de jeg har tenkt å kommentere litt. Spesielt i dette som kalles «m.m.», ligger det noen momenter som jeg har lyst til å ta fram.

Fremskrittspartiet slutter seg også til endringer av forsikringsavtaleloven § 8-2, der Regjeringen får en forskriftshjemmel. Det er positivt at en vil følge med i forsikringsselskapenes praksis når det gjelder saksbehandlingen og fordeling av kostnadene i forbindelse med taksering o.l. Det var egentlig det jeg oppfattet at justisministeren sa i sitt innlegg.

Vi har merket oss at Finansnæringens Hovedorganisasjon også har anmodet sine medlemmer om å dekke utgiftene der selskapet krever skjønn – en oppfordring som selskapene ser ut til å følge. Det er et godt bidrag, selv om oppfordringen først kom etter at arbeidet med å vurdere egen klagenemnd kom i gang.

Når det gjelder saksbehandling og taksering, kan behovet for å kreve dette også komme fra den skadelidte forbruker. Reglene vil da være at hver av partene bærer sine kostnader. Dette kan bety at enkelte vegrer seg for å kreve skjønn, av frykt for de kostnader dette kan medføre. Antakeligvis kan en da havne i en situasjon der enkelte går glipp av en økt forsikringserstatning. På denne bakgrunn ønsker Fremskrittspartiet at Regjeringen også følger utviklingen i det tilfelle forbrukerne krever skjønn. Det vil være viktig å se om enkelte taper sine rettigheter grunnet regelen om fordeling av kostnadene. Like interessant vil det være å følge med på hvordan selskapene forholder seg i saker der forbrukerne krever skjønn, og resultatet blir en ikke uvesentlig endring av forsikringsoppgjøret i forbrukernes favør. Jeg regner med at justisministeren og hans departement er like interessert i å følge opp også denne delen i prosessen.

Så må jeg si at siden jeg har sittet her i salen og fulgt med i debatten, har jeg også lyst til å vise til punkt 1.4 i innstillingen. Tidligere i dag hadde man jo oppe i Stortinget dette med aksjeloven og hvilken betydning den egentlig hadde, og her står det i punktet «Økonomiske og administrative konsekvenser»:

«Endringene av aksjeloven og allmennaksjeloven, antas å ha positive økonomiske og administrative konsekvenser».

Kanskje det gjelder også i andre sammenhenger.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se side 85)

S a k n r . 2

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om lov om endringer i markedsføringsloven (Innst. O. nr. 17 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 14 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 91 (2000-2001))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 86)

S a k n r . 3

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om tilbaketrekking av Ot.prp. nr. 15 (2001-2002) om lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (Innst. O. nr. 13 (2001-2002), jf. Ot.meld. nr. 3 (2001-2002))

Presidenten: Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 1 time og 15 minutter, og at taletiden blir fordelt slik på gruppene:

Arbeiderpartiet 15 minutter, Høyre 15 minutter, Fremskrittspartiet 10 minutter, Sosialistisk Venstreparti 10 minutter, Kristelig Folkeparti 10 minutter, Senterpartiet 5 minutter, Venstre 5 minutter og Kystpartiet 5 minutter.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke blir gitt høve til replikker etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Trond Giske (A): Arbeiderpartiet mener det er synd at Regjeringen har trukket odelstingsproposisjonen om barnevernsinstitusjoner som ble fremmet av Stoltenberg-regjeringen.

Barn som plasseres i barnevernsinstitusjon, er ofte i en spesielt utsatt og sårbar situasjon. Derfor må vi raskest mulig sikre at det ikke benyttes institusjoner som ikke på en tilfredsstillende måte kan ivareta disse vanskelige oppgavene, og som ikke har en forsvarlig standard faglig og materielt. Det var bakgrunnen for at Stoltenberg-regjeringen i juni oversendte et lovforslag til Stortinget om å innføre klare kvalitetskrav til alle barnevernsinstitusjoner. Forslaget skulle gjelde for både offentlige institusjoner og institusjoner som eies og drives av private aktører.

Forslaget innebar at det skulle innføres en særskilt godkjenningsordning for rent private institusjoner. Før forslaget ble fremmet for Stortinget, hadde 64 hørings-

instanser avgitt uttalelse, og forslagene fikk generelt stor tilslutning blant høringsinstansene.

Årsaken til at barn og unge i kortere eller lengre perioder må bo i barnevernsinstitusjon, kan være sviktende omsorg i hjemmet og/eller at barnet har utviklet atferdsproblemer. Mange av barna har derfor behov for både omsorg og behandling, og det er av stor betydning for deres framtidige utvikling at de institusjonene som benyttes, er i stand til å ivareta det enkelte barns særskilte behov. Hovedtyngden av dagens barnevernsinstitusjoner, ca. 60 pst., eies og drives fremdeles av det offentlige. Private organisasjoner eller stiftelser eier de resterende 40 pst. Det omfatter både ideelle og humanitære organisasjoner og kommersielle private aktører.

Kvaliteten på barnevernsinstitusjonene i landet er varierende både når det gjelder de offentlige og de private institusjonene. De siste årene har det vært gjort mye fra det offentliges side for å luke bort de dårligste tilbudene, men selv om de fleste barnevernsinstitusjonene nå representerer gode og trygge omsorgsbaser for de barna og ungdommene som bor der, er det like fullt en kjensgjerning at det fortsatt fins unntak. Derfor ønsker Arbeiderpartiet at det innføres klare kvalitetskrav til alle barnevernsinstitusjoner. Slike kvalitetskrav må bl.a. inneholde bestemmelser om faglige krav til institusjonsvirksomheten, krav til bemanning og til de ansattes kompetanse. Det vil videre bli stilt visse minimumskrav til materielle forhold, som f.eks. at institusjonenes bygninger og utstyr er tilpasset barns alder og behov. Etter forslaget ville institusjoner som ikke oppfyller kvalitetskravene, ikke lenger bli benyttet.

Som nevnt er det også foreslått en særskilt godkjenningsordning for de rent private barnevernsinstitusjonene. For å kunne bli godkjent må en privat institusjon drives i samsvar med barnevernsloven og lovens forskrifter, og den må oppfylle de fastsatte kvalitetskravene. Institusjonen må ellers drives på en forsvarlig måte. Det er også foreslått at det i forbindelse med godkjenningen kan tas hensyn til behovet for den aktuelle institusjonen i fylket. I dag har enkelte fylker en overbelastning når det gjelder institusjonsetableringer, mens andre fylker har få institusjonsplasser i forhold til behovet i eget fylke.

Arbeiderpartiet mener at det er viktig å sikre en rimelig fordeling av institusjoner i landet, slik at flest mulig barn og unge får tilbud om institusjonsplass i eget hjemfylke, med mindre det av hensyn til barnet selv er behov for avstand. Forslaget innebærer at det i forbindelse med godkjenningen skal kunne tas hensyn til at behovet for institusjoner i fylket vil kunne bidra til en bedre institusjonsfordeling mellom fylkene.

Kvalitetskrav og godkjenningsordningen er ett av flere virkemidler som skal bidra til at kvaliteten ved barnevernsinstitusjonene blir god nok. En godkjenningsordning er en forhåndsklarering av en institusjon, men den vil ikke kunne fastslå institusjonens kvalitet en gang for alle. Det vil derfor også etter at godkjenningsordningen eventuelt hadde trådt i kraft, vært nødvendig å føre et aktivt tilsyn med institusjonene. I lovforslaget opprettholdes derfor de gjeldende bestemmelsene om tilsyn med

institusjonene. Etter disse bestemmelsene skal fylkesmannen føre tilsyn med både offentlige og private institusjoner. Fylkesmannen skal påse at institusjonene drives i samsvar med regelverket. Det innebærer, dersom forslaget hadde blitt vedtatt av Stortinget, at fylkesmannen ville hatt ansvar for å føre tilsyn med at institusjonene oppfyller de til enhver tid gjeldende kvalitetskrav. Som ledd i tilsynsansvaret har fylkesmannen, dersom han finner at driften er uforsvarlig, hjemmel til å pålegge institusjonene å rette slike forhold ved institusjonen, og til å nedlegge driften.

Jeg tror at fastsatte kvalitetskrav og godkjenningsordningen vil gjøre tilsynsoppgaven enklere. Ikke minst vil fylkesmennene med dette få klarere kriterier for å sjalte ut institusjoner som ikke møter spesifikke krav, eller som drives uforsvarlig, på bekostning av både rettssikkerhet, omsorgsnivå og utviklingsmuligheter for de barn og unge som er plassert i institusjonene.

De barna som havner i barnevernsinstitusjoner, har ofte vært gjennom mye vondt. Derfor er det viktig at vi sørger for at de får et best mulig tilbud, og at de får den tryggheten som de kanskje aldri har opplevd. Den godkjenningsordningen vi foreslo, var nettopp rettet inn mot å sikre den tryggheten. Det haster med å sørge for at alle barnevernsinstitusjonene har den kvaliteten som kreves. Derfor hadde det vært viktig at vi hadde behandlet dette lovforslaget nå, og derfor er det synd at Regjeringen har trukket det, for det betyr at det vil ta enda lengre tid før disse barna skal være helt sikre på å få den tryggheten som de så inderlig trenger og har fortjent.

Karin S. Woldseth (FrP): Vi har ikke tenkt å ta denne debatten nå, fordi vi har stor respekt for at denne saken ønskes trukket. Endringene gjelder i stor utstrekning private barnevernsinstitusjoner, hvem som skal være godkjenningsinstans for disse, og hvilke kriterier de skal godkjennes etter. Når Regjeringen velger å trekke proposisjonen, er vel ikke dette så rart, tatt i betraktning at saken først kom som et endringsforslag fra arbeiderpartiregjeringen.

At vi trenger en endring av barnevernstjenesteloven, kan vel ikke være diskutabelt, og kanskje burde Regjeringen ta en skikkelig gjennomgang av hele loven om barnevernstjenester, for det er åpenbart at det kan være noen mangler ved denne loven.

Giske sa mye fornuftig, men som sagt velger vi å ta denne debatten når vi har et forslag om lovendring som sak. Vi håper at saken kommer raskt tilbake til Stortinget, slik at den kan være ferdigbehandlet i vårsesjonen.

May Hansen (SV): Det å plassere et barn eller en ungdom på en barnevernsinstitusjon etter tvangsvedtak er et av de mest omfattende ansvar et samfunn kan påta seg overfor enkeltmennesker. Det ligger alvorlige ting til grunn før slike vedtak fattes. Uansett er det slik at det offentlige med barneloven i hånd tar over ansvaret og omsorgen for barnet eller ungdommen når det blir fattet et slikt tvangsvedtak.

Det kan ikke understrekes nok at det offentlige må være helt sikker på at man kan gi barnet eller ungdommen et tilbud som er tilpasset det enkelte barnet, og ikke minst at barnevernsinstitusjonen har visse standarder, og at personalet har kvalifikasjoner og kan gi omsorg og andre tilbud som barnet eller ungdommen trenger. Det offentlige har ikke hatt kapasitet og har heller ikke prioritert å bygge ut det offentlige tiltaksapparatet slik at det dekker behovet for barnevernsinstitusjoner. Mange institusjoner drives derfor i privat regi. Dessverre er det ikke slik at det konsekvent inngås avtaler mellom fylkeskommunen og institusjonene, og vi vet at det bor barn og unge i private institusjoner som bl.a. ikke får den skolegangen de har krav på. Vi har altfor mange enkeltteksempler på at barn og unge er plassert i hjem eller på institusjon uten at det offentlige har vurdert plasseringen godt nok. Derfor er det ikke til å forstå at Regjeringen velger å trekke tilbake Ot.prp. nr. 15 for 2001-2002 fra Stoltenberg-regjeringen, hvor man foreslår en godkjenningsordning for institusjonene. Det kan i beste fall karakteriseres som vikarierende argumenter når Bondevik II-regjeringen bruker argumentet at departementet utreder en ny organisering av fylkeskommunens oppgaver.

Det haster med en slik godkjenningsordning. Vi kan ikke akseptere at ett eneste barn eller én eneste ungdom plasseres feil, enten på grunn av mangel på kvalifisert personale, at det ikke finnes tilstrekkelig skoletilbud eller andre mangler. Vi kan i verste fall gjøre større skade enn problemet var i utgangspunktet for dem det her gjelder.

Jeg håper at Regjeringa kan revurdere sin holdning og gå inn i en godkjenningsordning for institusjonene. Dersom en slik godkjenningsordning fører til at enkelte barnevernsinstitusjoner blir nedlagt, kan det i noen tilfeller være meget bra. Men Regjeringa kan ikke bruke sin skepsis mot en godkjenningsordning for barnevernsinstitusjoner for å sikre at alle institusjonene skal fortsette uansett. Sosialistisk Venstreparti ønsker seg også et mangfold av ulike former for plassering av barn, men vi mener at det må settes klare kvalitetskrav.

Jeg vil poengtere at Sosialistisk Venstreparti vil fortsette å være vaktbikkje for de barn og unge som plasseres på barnevernsinstitusjoner. Vi gir oss ikke før vi er sikre på at hver og en får et tilstrekkelig godt omsorgstilbud og et skoletilbud.

Avslutningsvis vil jeg gjøre Stortinget ekstra oppmerksom på den prekære situasjonen fylkesmennene er i. Etter lovendringen i 1993 ble fylkesmennene pålagt å føre tilsyn med institusjonene. Det skjer nå daglig brudd på regelverket rundt omkring hos fylkesmennene. Det er et sterkt misforhold mellom de lovpålagte tilsynsbesøk og det at fylkesmannen daglig må kutte ut å gjennomføre disse besøkene grunnet manglende økonomi og mangel på tilførte ressurser.

Dette misforholdet setter rettssikkerheten i fare for de aller svakeste gruppene i samfunnet. Vi tar Regjeringas tilbaketrekking av Ot.prp. nr. 15 til etterretning, med den klare forutsetning at det utredningsarbeidet som departe-

mentet nå gjør i forhold til fylkesmennenes rolle som godkjenningsmyndighet, har førsteprioritet.

Eli Sollied Øveraas (Sp): Først vil eg understreke at etter Senterpartiet sitt syn må det ved regjeringsskifte vere opp til den påtroppande regjeringa å velje om ein vil trekkje saker som er framlagde av avtroppande regjering. Senterpartiet tar derfor dette til etterretning.

Når det gjeld sjølve innhaldet i Ot.prp. nr. 15, har Senterpartiet tidlegare vore i mindretal med tanke på det vi kan kalle kvalitetssikring og godkjenning av alle typar barnevernsinstitusjonar. Vi har forslag som vi har fått nedstemt i Stortinget. Det synet som vi har hatt tidlegare, har vi framleis, og det som kom frå regjeringa Stoltenberg når det gjeld innhaldet, var positivt og gledeleg. Barn som har behov for eit opphald i ein barnevernsinstitusjon, har krav på at kvalitetsstempelen er i orden. Derfor vil eg understreke at det er viktig at denne saka får svært høg prioritet i departementet, at den kjem raskt tilbake til Stortinget, og der nettopp kvalitetssikring bør vere eit nøkkelord.

Statsråd Laila Dævøy: Jeg mener også, i likhet med dem som har hatt ordet til nå, at det er helt nødvendig at det settes inn tiltak for å styrke kvaliteten i barnevernsinstitusjonene – dette fordi kvaliteten på institusjonstilbudene er sterkt varierende. Selv om mange barnevernsinstitusjoner skal representere gode og trygge omsorgstilbud for barn og unge, er det en kjensgjerning at noen kan og bør bli mye bedre. Barn som av ulike grunner har behov for å bo i en barnevernsinstitusjon i en kortere eller lengre periode i oppveksten, har alle behov for – og krav på – et kvalitativt godt institusjonstilbud. Jeg mener derfor det er nødvendig å stille klare kvalitetskrav til barnevernsinstitusjonene, og at det bør innføres en særskilt godkjenningsordning for private institusjoner, slik det ble foreslått i Ot.prp. nr. 15 for 2001-2002 fra Stoltenberg-regjeringen.

Grunnen til at denne proposisjonen nå trekkes tilbake, er at departementet for tiden utreder en eventuell ny organisering av fylkeskommunenes oppgaver på barnevernsområdet. Dette arbeidet er en oppfølging av St.meld. nr. 31 for 2000-2001 om oppgavefordeling mellom kommune, fylke og stat og Stortingets behandling av denne. Jeg viser til Innst. S. nr. 307 for 2000-2001. Utredningen om fremtidig organisering av fylkeskommunenes oppgaver på barnevernsområdet ble igangsatt under forrige regjering og har blitt videreført under den sittende. Arbeidet er i gang, og det vil bli tatt stilling til den fremtidige organiseringen og oppgavefordelingen så raskt som mulig.

I Ot.prp. nr. 15 som ble fremmet for Stortinget av regjeringen Stoltenberg, er fylkeskommunen foreslått som godkjenningsmyndighet for private institusjoner. I den pågående utredningen om oppgavefordeling vil organisering av fylkeskommunens oppgaver på barnevernsområdet vurderes. I den forbindelse kan spørsmålet om godkjenningsmyndighet måtte vurderes på nytt. Jeg mener derfor spørsmålet om fremtidig organisering og oppga-

vefordeling må avklares før det vedtas lovendringer som gjelder godkjenningsordningen.

Et forslag om hjemmel for departementet til å stille kvalitetskrav til alle barnevernsinstitusjoner, samt forslag om en godkjenningsordning for private institusjoner, vil bli fremmet for Stortinget på nytt når Regjeringen har tatt stilling til omorganiseringsspørsmålet. Dersom det blir besluttet å legge fram et forslag for Stortinget som innebærer en ny organisering, vil forslaget om kvalitetskrav og godkjenningsordning, herunder godkjenningsmyndighet, tas inn i dette forslaget, slik at Stortinget kan se disse spørsmålene i sammenheng. Hvis det besluttes å opprettholde dagens organisering, vil forslaget til godkjenningsordning og kvalitetskrav fremmes for Stortinget umiddelbart etter at denne avklaringen er gjort.

Den pågående utredningen innebærer noe forsinkelse når det gjelder innføring av kvalitetskrav og godkjenningsordning. Så vidt jeg kan se, hadde en slik utsettelse kanskje også vært nødvendig dersom regjeringen Stoltenberg hadde blitt sittende. Jeg antar at det også for den forrige regjeringen hadde vært behov for å se disse spørsmålene i sammenheng. Jeg skal imidlertid gjøre hva jeg kan for at forsinkelsen ikke blir lengre enn helt nødvendig. Spørsmålet om fremtidig organisering har høy prioritet i departementet, og jeg skal komme tilbake til Stortinget med en avklaring så raskt som overhodet mulig.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 3. (Votering, se side 87)

S a k n r . 4

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om lov om endringer i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill mv. (Innst. O. nr. 18 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 2 (2001-2002))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 87)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Odelstinget skal votere i sakene nr. 1–4.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v
om endringer i aksjelovgivning m.m.

I

I lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) skal § 18 fjerde ledd lyde:

Annet ledd gjelder ikke saksframlegg med vedlegg som blir gitt til et kommunalt eller fylkeskommunalt folkevalgt organ.

II

I lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer skal § 21 nr. 3 tredje punktum lyde:

Nr. 2 *tredje* punktum gjelder tilsvarende.

III

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) skal § 1-3 andre ledd nytt andre punktum lyde:

Fristdagen ved avvikling etter konkurslovens og dekningslovens regler av aksjeselskaper i medhold av aksjeloven § 16-14, jf. § 16-18, og av allmennaksjeselskaper etter allmennaksjeloven § 16-14, jf. § 16-18, er dagen da skifteretten traff kjennelse om å overta ansvaret for avviklingen.

IV

I lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler vert det gjort følgende endringer:

I § 8-2 skal paragrafoverskrifta lyde:

§ 8-2 (*fastsetting og utbetaling av erstatning*)

§ 8-2 nytt tredje ledd skal lyde:

Kongen kan i forskrift gi regler om saksbehandlingen og kostnadsfordelingen ved taksering av skade i forbindelse med skadeoppgjør.

V

I lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven) vert det gjort følgende endringer:

§ 1-4 første ledd skal lyde:

(1) Følgende regler om morselskap gjelder også når morselskapet er allmennaksjeselskap: § 3-9, § 6-5, § 6-16 første ledd, § 8-5, §§ 8-7 til 8-10 og § 9-8.

§ 1-4 andre ledd første punktum skal lyde:

Følgende regler om datterselskap gjelder også for datterselskap med utenlandsk morselskap: § 4-26, § 6-16 første ledd, § 8-7 første og annet ledd, §§ 8-8 til 8-10, § 9-1 første ledd og § 9-8.

§ 1-4 andre ledd tredje punktum skal lyde:

Reglene i §§ 4-26 og 6-16 gjelder ikke for utenlandsk datterselskap.

§ 2-8 andre ledd nye fjerde og femte punktum skal lyde:

Kongen kan gi forskrift med nærmere regler om kravet til åpningsbalanse. I forskriften kan det gjøres unntak fra reglene i første til tredje punktum.

§ 12-2 andre ledd første punktum skal lyde:

Beslutning som nevnt i § 12-1 første ledd nr 2 eller 3 kan ikke gjelde større beløp enn at det etter nedsettingen er full dekning for den gjenværende aksjekapitalen og selskapets bundne egenkapital etter § 8-1 første ledd.

§ 14-10 nytt andre punktum skal lyde:

§ 13-22 gjelder likevel slik at hvis det er flere overtakende selskaper som deltar i fisjonen, er et overtakende selskap ikke ansvarlig for forpliktelser som er pådratt av andre overtakende selskaper.

§ 15-1 andre ledd andre punktum skal lyde:

Allmennaksjelovens regler om redegjørelse i § 2-6 og åpningsbalanse i § 2-8 gjelder tilsvarende, *likevel slik at åpningsbalansen med revisors erklæring tidligst skal være datert åtte uker før generalforsamlingens beslutning.*

VI

I lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) vert det gjort følgjande endringar:

§ 1-4 første ledd skal lyde:

(1) Følgende regler om morselskap gjelder også når morselskapet er aksjeselskap: § 3-9, § 6-5, § 6-16 første ledd, § 6-35 femte ledd, § 8-5, §§ 8-7 til 8-10 og § 9-8.

§ 1-4 andre ledd første punktum skal lyde:

Følgende regler om datterselskap gjelder også for datterselskap med utenlandsk morselskap: § 4-25, § 6-16 første ledd, § 8-7 første og annet ledd, §§ 8-8 til 8-10, § 9-1 første ledd og § 9-8.

§ 1-4 andre ledd tredje punktum skal lyde:

Reglene i §§ 4-25 og 6-16 gjelder ikke for utenlandsk datterselskap.

§ 2-8 andre ledd nye fjerde og femte punktum skal lyde:

Kongen kan gi forskrift med nærmere regler om kravet til åpningsbalanse. I forskriften kan det gjøres unntak fra reglene i første til tredje punktum.

§ 12-2 andre ledd første punktum skal lyde:

Beslutning som nevnt i § 12-1 første ledd nr 2 eller 3, kan ikke gjelde større beløp enn at det etter nedsettingen er full dekning for den gjenværende aksjekapitalen og selskapets bundne egenkapital etter § 8-1 første ledd.

§ 13-8 nr. 3 tredje punktum skal lyde:

Kongen kan ved forskrift fastsette unntak fra og gi nærmere regler om kravet til mellombalanser, og kan fastsette andre krav til revisjon av mellombalanser enn det som følger av annet punktum.

§ 14-10 nytt andre punktum skal lyde:

§ 13-23 gjelder likevel slik at hvis det er flere overtakende selskaper som deltar i fisjonen, er et overtakende selskap ikke ansvarlig for forpliktelser som er pådratt av andre overtakende selskaper.

VII

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset. Kongen kan setje i verk dei einskilde føresegnene til ulik tid. Endringane i del I, II og IV gjeld likevel straks.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

I o v
om endringer i markedsføringsloven

I

I lov 16. juni 1972 nr. 47 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel II a skal lyde:

Kapittel II a Handlinger som skader forbrukernes kollektive interesser

§ 9 c Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapitlet får anvendelse på handlinger som strider mot bestemmelser som i henhold til EØS-avtalen beskytter forbrukernes kollektive interesser slik bestemmelsene er gjennomført i norsk rett, forutsatt at handlingen er foretatt i næringsvirksomhet i Norge og har virkning i en annen EØS-stat eller den er foretatt i næringsvirksomhet i en annen EØS-stat og har virkning i Norge.

Departementet fastsetter i forskrift hvilke bestemmelser som til en hver tid beskytter forbrukernes kollektive interesser etter første ledd.

§ 9 d Adgang til å bringe saker inn for Forbrukerombudet og Markedsrådet

Utenlandske myndigheter og organisasjoner som er oppført på listen over godkjente institusjoner som i henhold til EØS-avtalens bestemmelser offentliggjøres av EU-kommisjonen i De Europeiske Fellesskapers Tidende og i EØS-tillegget til dette, kan bringe sak inn for For-

brukerombudet og Markedsrådet med sikte på å få nedlagt forbud mot handling som nevnt i § 9 c.

§ 9 e Godkjenning av myndigheter og organisasjoner

Departementet godkjenner norske myndigheter og organisasjoner som kan opptre som part i sak i andre EØS-stater med sikte på å få nedlagt forbud mot handling som nevnt i § 9 c. Departementet underretter EFTAs overvåkningsorgan om de utpekte myndigheters og organisasjoners navn og formål, med sikte på oppføring på listen nevnt i § 9 d.

Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om godkjenning etter første ledd.

§ 12 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Markedsrådet kan videre forby en handling som strider mot bestemmelser som nevnt i § 9 c første ledd, hvis handlingen er foretatt i næringsvirksomhet i Norge og handlingen skader forbrukernes kollektive interesse i en annen EØS-stat.

Nåværende tredje og fjerde punktum blir fjerde og femte punktum.

§ 13 nytt tredje ledd skal lyde:

Forbrukerombudet kan på anmodning fra myndighet eller organisasjon som nevnt i § 9 c, med sikte på å verne forbrukernes kollektive interesser i en annen EØS-stat, behandle saker vedrørende handlinger som nevnt i § 9 c første ledd.

Nåværende tredje, fjerde, femte, sjette og syvende ledd blir fjerde, femte, sjette, syvende og åttende ledd.

§ 14 første ledd første punktum skal lyde:

Forbrukerombudet kan treffe vedtak om forbud som nevnt i § 12 første ledd, første, annet, tredje og fjerde punktum dersom det ikke er oppnådd frivillig ordning, og Forbrukerombudet antar at det vil medføre ulempe eller skadevirkning å avvente Markedsrådets vedtak.

§ 16 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder i vedtak etter § 12 første ledd tredje punktum og § 14 første ledd første punktum.

Nåværende annet og tredje punktum blir tredje og fjerde punktum.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 3

Komiteens hadde innstillet:

Ot.meld. nr. 3 (2001-2002) – om tilbaketrekking av Ot.prp. nr. 15 (2001-2002) om lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 4

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

I o v

om endringer i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v.

I

I lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. gjøres følgende endringer:

§ 6 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Syret tilsetter administrerende direktør og fastsetter direktørens lønn og andre tilsetningsvilkår.

Presidenten: Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet har varslet at de går imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 55 mot 13 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 21.35.50)

Videre var innstillet:

§ 14 skal lyde:

Lotteritilsynet skal føre tilsyn med at selskapets virksomhet foregår i samsvar med lov og spilleregler, herunder avgjøre hvilke kuponger og innsatser som er berettiget til premie. Lotteritilsynet fastsetter instruks for tilsynsvirksomheten.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen fastsetter.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 5

Referat

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.

Møtet hevet kl. 21.40.
